

РЕШЕНИЕ

№ 2955

гр. София, 30.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 04.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Попов, като разгледа дело номер **2621** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 30.12.2009 г., СРС, НК, 108 с-в е потвърдено по същество, но изменено в частта за наложената санкция Наказателно постановление № ДФР / НП-69 от 09.09.2009 г., издадено от Председателя на Д. А. „. С., с което на Пенсионно – осигурително дружество „Б. , гр. С. на основание чл.23, ал.6, вр. ал.5 от Закона за мерките срещу изпиране на пари /ЗМИП/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 / три хиляди/ лева за нарушение на чл.16, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗМИП, във връзка с чл.11а, ал.1 от ЗМИП, като санкцията е намалена до законоустановения минимум от 2 000 / две хиляди/ лева.

Настоящото производство е образувано по две касационни жалби:

Касаторът, Пенсионно – осигурително дружество „Б. , гр. С. моли решението да бъде отменено и постановено ново по същество, с което да бъде отменено издаденото наказателното постановление. Като аргументи сочи, че лицето, за внасянето на сума в размер над 30 000 лв. от което ПОК „Б. не е уведомило своевременно Д. А. „. С. по реда на чл.11а от ЗМИП е било председател на съвета на директорите и изпълнителен член на дружеството до 2007 г., поради което и е безспорно познато на служителите, както и че не е налице умисъл и непредпазливост при осъществяване на нарушението. Счита, че санкцията е явно несправедлива, както и че нарушението е маловажно.

Касаторът, Председателят на Д. А. „. С. оспорва решението, относно намаляване на

наложената имуществена санкция от 3000 лв. на 2000 лв. Смята, че същото е необосновано и че е нарушен принципа на справедливостта.

Страните, като ответници по касационната жалба на насрещната страна, оспорват последната и изразяват аргументи за тяхната неоснователност.

Представителят на Софийската градска прокуратура моли да бъде оставено в сила решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно.

Жалбите са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ, като подадена от надлежни страни срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, както и доводите и възраженията на страните, приема за уставовено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства. В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

По съществуването на спора СРС правилно е установил, че Пенсионно – осигурително дружество „Б. , гр. С. е осъществило състава и административното нарушение, визирано в наказателното постановление по чл.16, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпиране на пари, във връзка с чл.11а, ал.1 от ЗМИП, за което правилно е ангажирана и административно – наказателната му отговорност по чл.23, ал.6, вр. ал.5 от Закона за мерките срещу изпиране на пари.

Настоящият състав счита за неотнормими към спора съображенията на представителя на ПОК „Б. , свързани с качеството на лицето, за внасянето на сума в размер над 30 000 лв. от което ПОК „Б. не е уведомило своевременно Д. А. „. С. по реда на чл.11а, ал.1 от ЗМИП.

Неотнормими са и аргументите за липса на умисъл и непредпазливост при осъществяване на нарушението, доколкото санкцията е наложена на юридическо лице по чл.83 от ЗАНН и въпросите, свързани с вината, изобщо не се изследват.

По отношение на възраженията за размера на наложената санкция, съгласно чл.348, ал.1, т.3 от НПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН, касационната инстанция може да се намеси, когато „ аложеното наказание е явно несправедливо”. Както бе отбелязано санкцията, след изменението с решението на СРС е наложена в рамките на минималния законоустановен размер от 2000 лв. Съдът счита, че е определена в съответствие с чл. 27 от ЗАНН.

Предпоставки за прилагане на чл.28 от ЗАНН също няма, тъй като липсват основания да се приеме, че извършеното нарушение, за което е санкционирано ПОК „Б. е с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид, т.е.

отново на същия нормативен текст /чл.16, ал.1 от ППЗМИП/.

От друга страна, настоящият състав не споделя и аргументите на представителя на Д. А. „. С. за необоснованост и нарушение на принципа на справедливостта чрез намаляване на наложената имуществена санкция от 3000 лв. на 2000 лв. Напротив, в решението на СРС са изложени подробни мотиви за неправилно прилагане от административнонаказващия орган на санкция над предвидения в закона минимален размер, като е обсъдена липсата на друго нарушение на дружеството по реда на ЗМИП, както и изпълнението на задължението по чл.11а, ал.1 от ЗМИП, макар и при неспазен срок по чл.16, ал.1 от ППЗМИП. Последните се подкрепят и от тази инстанция.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението, в обжалваната му част, следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.12.2009 г. на СРС, НК, 108 с-в, с което е е потвърдено по същество, но изменено в частта за наложената санкция Наказателно постановление № ДФР / НП-69 от 09.09.2009 г., издадено от Председателя на Д. А. „. С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: